

זו שנוכנה עכשו ויצא לעולם
בריה חדשה, אין לו פת זוג, ועל
זה לא מכריזים, שהרי פת זוגו
אבדה ממנו. פת הזוג שהיתה לו
נעשתה אמו, ואחיו לאביו.

זקן זקן, מה עשית? טובה היתה
לך השתיקה. זקן זקן, הרי אמרנו
שנוכסת לים הגדול בלי חבלים
ובלי דגל, מה תעשה? אם תאמר
שתעלה למעלה - לא תוכל. ואם
תאמר שתירד למטה - הרי עמקו
של התהום גדול. מה תעשה? אי
זקן, אי זקן, אין לך לחזור לאחור.
בזמנים הללו לא היית, ולא
התרגלת להחלש בכחך, שהרי
ידעת שאדם אחר בכל הדור הזה
לא נכנס לאגיה בעמק הזה שאתה
שם.

בן יוחאי יודע לשמר את דרכו,
ואם הוא נכנס לים העמק, הוא
משגיח בהתחלה איך יעבר בפעם
אחת וישוט בים טרם שיכנס.
ואתה, זקן, לא השגחת בתחלה.
עכשו, זקן, הואיל ואתה שם, אל
תחלש בכחך, אל תעזב את כל
דרכך, לשוט לגמין ולשמאל,
לארץ ולרחב, לעמק ולגבה. אל
תפחד. זקן זקן, התחזק בכחך.
כמה גברים חזקים שברת בכחם
וכמה קרבות נצחת.

בכה, פתח ואמר, (שיר א) צאינה
וראינה בנות ציון במלך שלמה
בעטרה שעטרה לו אמו ביום
חתנתו וביום שמחת לבו. פסוק
זה פרשוהו, וכך הוא. אבל צאינה
וראינה, וכי מי יכול לראות במלך
שלמה, שהוא המלך שהשלוש
שלו? והרי הוא נסתר מפל חילות
המרומים שלמעלה באותו
מקום, (ישעיה טו) שענין לא ראתה
אלהים זולתך, ואתה אמרת

מפל חילי מרומין דלעילא, בההוא אתר, (ישעיה טו) דעין לא ראתה אלהים
זולתך. ואת אמרת צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה. ותו, דהא כבוד

האי דאתבני השתא, ונפק לעלמא בריה
חדתא, לית ליה פת זוג. ועל דא לא
מכריזי, דהא בת זוגיה אתאבידת מניה, פת
זוגיה דהות ליה, אתעבידת אמיה, ואחיה
אביה.

סבא סבא, מה עבדת, טב הוה לך שתיקא,
סבא סבא, הא אמיןא דעאלת בימא
רבא, בלא חבלין, ובלא דגלא, מה תעביד. אי
תימא דתסלק לעילא, לא תיכול. אי תימא
דתיחות לתתא, הא עמקא דתהומא רבא, מה
תעביד. אי סבא אי סבא, לא אית לך לאהדרא
לאחורא. בעדנין אלין, לא הוית, ולא
אתרגילת, לאתחלשא בתוקפך, דהא ידעת,
דבר נש אחרא בכל דרא דא, לא עאל בארפא
בעמיקא דא דאנת תמן.

בריה דיוחאי ידע לאסתמרא ארחוי, ואי עאל
בימא עמיקא, אשגח בקדמיתא, היך
יעבר בזמנא חדא, וישוט בימא, עד לא
ייעול. ואנת סבא, לא אשגחת בקדמיתא.
השתא סבא, הואיל ואנת תמן, לא תחלש
בתוקפך, לא תשבוק כל ארפך, למשטטא
לימיןא ולשמאלא, לארפא ולפותייןא,
לעמקא ולרומא, לא תדחל. סבא סבא,
אתתקף בתקפך, כמה גברין תקיפין תברת
בתקפיהון, וכמה קרבין נצחת.

בכה, פתח ואמר, (שיר השירים ג) צאינה וראינה
בנות ציון במלך שלמה בעטרה
שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת
לבו. האי קרא אוקמוה, והכי הוא. אבל צאינה
וראינה, וכי מאן יכיל למחמי במלך שלמה,
דהוא מלפא דשלמא דיליה, והא סתים הוא,